

PÍSEŇ 0464

Pán Bůh je přítomen

Joachim Neander 1680

1. Pán Bůh je pří - to - men, kla-něj-me se je - mu, při-stu-puj-me s bázní k ně - mu!
Bůh je me-zi ná - mi! Ztiš se s uc-ti - vo - stí, srd- ce, s čistou u-přím - no - stí!

On bud' jen ve - le - ben, v Bo-hu ži-vot má - me, je-mu čest vzdá - vá - me.

2. Pán Bůh je přítomen! Před ním bez přestání
nebeské se sbory klaní.
Svatý, svatý, svatý, andělé mu pěj,
slávu jeho vyprávějí.
Těž i k nám rač se sám, Pane, nakloniti,
když tě chceme ctíti.
3. Velebný a svatý Bože, slavit tebe
toužíme, jak ctí tě nebe.
Před tvým obličejem chceme vždycky chodit,
rač nás v Duchu, v pravdě vodit.
Ať se jen den jak den v tobě těšit smíme
a tě velebíme.
4. *Přímé* si nás učíš, pokorné a vroucí,
ať tvé lásky slunce skvoucí
hřeje nás, nám svítí, ať jen tobě, Pane,
radostně se odevzdáme.
Skloň se k nám již ty sám, přijmi děkování
za své slitování.

G.Tersteegen 1729, A.Adlof 1897